

Ridderstab er ikke politisk og har ikke været politisk; den er aldrig bleven anerkjendt som saadan af Regjeringen; den er aldrig bleven stadfæstet ved nogenformelst Leilighed som politisk, og ved enhver Leilighed, hvor man fra dette Ridderstabs Side er fremtraadt, for at godtgjøre eller paastaae og paatale, at den var politisk, har Spørgsmaalet mødt den meest afgjørende Afvisning fra Regjeringens Side. Jeg kan tilføie, at dette Punkt, som jeg her berører, er tilstrækkeligt, fuldstændigt og fyldestgjørende oplyst under de stedfundne Forhandlinger paa de Steder, hvor det var nyttigt og tjenligt at gøre opmærksom derpaa. Der er talt om det Kielske Universitet. Det er dog tydeligt, at et Universitet ikke kan opbygges paa een Dag, og at et Universitet, som eengang er til, ikke bør nedrives paa een Dag. Det, som kan være farligt og har været farligt for Tilstanden i Slesvig, det var den Lov, som i sin Tid bestemte, at man, for at blive Embedsmand i Slesvig, skulde i en vis Tid have besøgt det Kielske Universitet. Denne Lov er ophævet og eksisterer ikke længere. Man kan nu, som bekendt, blive Embedsmand i Slesvig, naar det bevises, at man er i Besiddelse af de behørigge Kundskaber, erhvervede andetsteds. Jeg skal i denne Henseende blot beraabe mig paa den ærede Proponent, som er velbekjendt med dette Forhold. Derimod vilde det dog vistnok være besynderligt, om det allerede i Bekjendtgjørelsen af 28de Januar 1852 blev bestemt, at man ikke maatte besøge Universitetet i Kiel; thi det vilde omtrent være det samme, som om man bestemte, at man heller ikke maatte besøge Universitetet i København. Sigt er Noget, som berøer paa Enhvers Valg. Det er tillige antydet som meget farligt, at nogle andre Indretninger, der tidligere vare fælles for Heringdømmet Slesvig og Hertugdømmet Holsteen, ifølge Bekjendtgjørelsen af 28de Januar 1852 kunne vedblive at være dette, som om deri skulde ligge Roden til et tilkommende Slesvig-Holsteen. Jeg skal her gøre det ærede Folkething opmærksom paa, at de Indretninger, der her er Tale om, ere de samme, som lige fra den første Begyndelse, da man i disse sidstforløbne uheldige Aar har seet sig foranlediget til at negociere

med Ublandet, vedblivende har anført som Noget, der, uskadt for Danmarks Rettigheder og Slesvigs Dansthed, kunde vedligeholdes som fælles; dette er navnlig skeet ved Underhandlingerne i Berlin i det bekjendte Fredsforflag af 17de Martz 1850; det er ligeledes skeet i Notabelprojectet, og saa fremdeles (Krieger: Under andre Forudsætninger!). Disse Indretninger ere af en saadan Natur, at de ingen politisk Betydning have (Sj!), og, saavidt jeg kan skjønne, ingen politisk Betydning kunne faae (Sj!). Ja, Meningerne kunne være forskjellige. Der er desuden intet Sted sagt i Bekjendtgjørelsen af 28de Januar 1852, at det saaledes er slaaet fast for al Eviighed, at disse Indretninger skulle vedblive at være fælles; der kan tværtimod, og de fleste vide det uden al Tvivl, anføres Hensigtsmæssighedsgrunde for at opheve den hidtil bestaaende Forbindelse i Henseende til enkelte af disse Indretninger; og Forpligtelser i Henseende til sammes Vedbliven sees overhovedet ikke at være paatagne ved Bekjendtgjørelsen af 28de Januar 1852. Saaledes er det i flere Henseender, hvilket jeg ikke her videre skal gaae ind paa. Hvad der derimod af Fyldestgjørende eller af ikke Ufyldstgjørende indeholdes i den kongelige Bekjendtgjørelse af 28de Januar 1852, det er ikke blevet fremhævet af Noget, og det er man meget tilbøielig til at forbigaae. Det er ligeledes sagt, og med stor Styrke og indtrængende Kraft, at Kongens nærværende Regjering har ifinde samtidigt at raadføre sig med Rigsdagen, samtidigt at forhandle med Rigsdagen og med de slesvigiske og holsteenske Provindstalstænder angaaende den fremtidige Fællesforfatning. Det er intetsteds sagt i den kongelige Bekjendtgjørelse af 28de Januar 1852, og jeg skal heller ikke sige dette her; thi jeg vil hermed ingenslunde have mine Ord forstaaede saaledes, som om jeg meente, at det skulde skee samtidigt, og at der ikke skulde være større Magt paa den ene Side i en besluttende Myndighed, end paa den anden Side i en raadgivende. Jeg er af den Overbeviisning, at det, som er det Rette, Retfærdige og Nyttige for Fædrelandet, for Kongeriget og for hele Monarchiet, vil forskaffe sig Gyldighed; men just fordi jeg har denne Overbeviisning, ønsker jeg ikke at bringe et saa-